

Izhaja vsak četrtek.
Velja s poštnino vred in
v Mariboru s pošiljanjem
na dom
na celo leto . 3 fl.
" pol leta . 1 fl. 50 k.
" 1/4 . — fl. 80 k.
Brez pošiljanja na dom
za celo leto . 2 fl. 50 k.
" pol leta . 1 fl. 30 k.
" 1/4 . — fl. 70 k.
Posamezni listi se dobijo
pri knjigarju Novaku na
velikem trgu za 5 k.

SLOVENSKI GOSPODAR.

Podučiven list za slovensko ljudstvo.

„Poduk v gospodarstvu bogati deželo.“

Naročnino sprejema vred.
ništvo v Mariboru.

Rokopisi se ne vračajo,
neplačani listi ne
prijemajo.

Oznanipla se prijemajo in
plača se za navadno vrstico
če se oznanilo natisne en-
krat, 10 kr., če dvakrat,
15 kr., če trikrat 20 kr.,
in vsakokrat za kolek 30 k.

Štv. 27.

V Mariboru 7. julija 1870.

Tečaj IV.

Tabor pri Kapeli,

eno uro niže Radgone.

(Dalje.)

Dr. Klemenčič je govoril tako-le: Človeštvo mora napredovati, in če se tudi včas na videz kaže, kakor da bi vse šlo rakovo pot, na enkrat se vendar razsvetli temna noč in sijajno zmaga ideja napredka. Vsak čas, vsako stoletje skoro ima svoje posebne misli ali ideje, ktere po malem rastejo in se razširjajo, da konečno prešinejo vse narode in jih navdušujejo k veličanskim delom, kterim že se čudi ves po-
znej svet. Taka ideja je bila pred 1800 leti krščanstva, ktero je še zdaj podlaga vsega napredka, taka ideja je zdaj narodnost.

V starih časih so Egipčani, Rimljani, Grki in vsi izobraženi narodi ponosni bili na svoj rod in imenovali vse druge barbare, to je sirove. Pri nas pa se je še le v začetku tega stoletja začela vkoreninjati ideja narodnosti, in zadnja leta je vendar že močno rastla, tako, da je zdaj glavna moč pri vseh premembah starega evropskega reda. Ideja narodnosti je zjediniła Italijane in Madjare. Vsi ljudje, ki jednak jezik govorijo, spoznavajo se kot sinovi ene matere, ljubijo, spoštujejo in branijo svoj jezik; stojijo eden za vse, vsi za enega, in kar se enemu udu nerado zgodi, čutijo vsi. Ni trdnjše in močnejše zveze med ljudmi, kakor je narodnost! Ali se je tedaj čuditi, če se ta nepremakljiva moč tudi v srcih slovenskega naroda giblje in mogočno razvija? Ali raztrpani smo, in ptujci so naši gospodi. Zavolj tega vsi rodoljubi pripoznavajo, da se moramo združiti, če hočemo rešiti našo narodnost, silnega poptujčevanja in pospešiti bla-
gostanje celega naroda. Ta uredba ne bi bila samo nam koristna, temoč tudi vladi. Vlada bi si namreč prihranila mnogo stroškov, ker bi namesto pet potrebovala le samo eno deželno poglavarstvo, napravila pa bi si tudi močno trdnjavo zoper nevarno povečanje italijanskega kraljestva, ker bi stalo na meji 1 1/2 milijon že od nekdanj cesarju najzvestejših združenih Slovencev. Da bi tako združenje bilo neizmerno koristno za ves slovenski narod, ni treba posebno dokazovati. Poglejmo samo na štajarske Slovence. Mi plačamo deželne doklade vsako leto 36 kr. od gold. neposrednega davka, tedaj vsako leto vsi skup blizo 600,000 gold. Ves ta denar potuje v nemški Gradec. Koliko pa mislite, da se od teh sto in sto tavežent gold. porabi za slovensko štajarsko, n. pr. za ceste, šole in druge naprave. Gotovo niti ni toliko jezer, kolikor mi sto jezer pošiljamo v Gradec.

Če bi mi štajarski Slovenci za se gospodarili s tem denarjem, in se temu prirajali dohodki slatinskih in dobrn-
skih toplic, ktere so deželne in ktere bi pri razdelitvi dežel-
nega premoženja morale ostati lastnina Slovencev. Z vsemi temi dohodki bi lahko skrbeli za vse potrebne naprave, za dobre šole in ceste; napravili bi si lahko realke in gospo-
darske šole, ktero nam že 8 let odrekne graški deželni zbor. Po odbitih vseh stroških bi še ostal lep denar tako, da bi ne bilo treba leto za letom plačevati 36 kr. od gold. dežel-
nega priklada.

Tudi so potrebe slovenskega štajarja vse drugačne ka-
kor nemškega, ljudje in zemlja so si različni; z vsemi dru-
gimi Slovenci pa smo enega naroda, govorimo eden jezik;
kterega vsi razumemo. Že zdaj imamo dosta skupnih slo-

venskih zadev, in če smo tudi še zmirom razdrobljeni, ven-
dar se čutimo Slovence in težko čakamo dneva, da bodemo
tudi v resnici združeni v eno deželo pod slavnim habsbur-
skim geslom.

In prišel bo ta dan, če smo le zložni in delavni, če
nismo strahljivi, ampak kot pravi močje, to, kar za dobro
spoznamo, tudi zagovarjamo, branimo očitno pred celim sve-
tom brez straha in neprestano tirjamo. Živela združena
Slovenija! Na to je g. predsednik še pristavil neke besede
o koristi združenju vseh Slovencev in ko je rekel, kteri so
za to, da naj se zedinijo vsi Slovenci v eno kronovino „Slo-
venija“, so vsi nazoči glasovali za to in klicali „Živela Slo-
venija“.

(Dalje.)

Gospodarske stvari.

Gospodarska dela meseca julija.

V hiši in dvoru. Ogršica se mora obračati in
mlatiti, na gnoj marljivo napeljevati ali vlivati gnojnice;
zrnce se mora premetati.

V hlevu. Živini, ki težko vozi, se mora pokladati
več krme, na poletna jagnjeta se mora paziti; jagnjeta se
ne smejo spuščati na vroče solnce.

Na vrtu za zelenje. Na grede, ktere so se iz-
praznile, se mora sejati jesensko žolto korenje (mrkva) repa,
salata endivija, špinača, zimska salata in retkva, okopavati
se mora vse prav marljivo, dišavne trave se morajo, prej ko
začnejo popolnoma cvesti, porezati in v senci posušiti.

V sadovnjaku. Prav soknati divjaki se morajo oko-
lirati, posebno če že imajo prav zrele oči; rudeče in bodeče
grozdjiče se naj obreže in okulira. Po okuliranih drevescih
se mora popustiti obvez.

V vinogradu. Druga kop se mora dovršiti, vezanje
se začne, plevel se naj marljivo iztrga, trsom se lahko vrhi
odtrgajo. Če je kolje razmajano ali podrto, se mora spet po-
staviti; trtini črviči se morajo marljivo pobirati in pokončati.

V hmelniku. Ta mesec se mora hmel drugokrat oko-
pati in dobro osipati, hmelinje privezati in spodnje mladike
odtrgati, koristno je tudi, če se štiri čevlje visoko od zemlje
vse perje potrga.

Na polju. Žetva zimskega žita in ogršice se začne,
rani krompir se koplje, kositev se konča, lucerna se že
lahko drugokrat kosi, koruza (turšica) in krompir se mora
okopati in osipati, lan in konoplje se morajo pleti. Detelja
za seme se naj pokosi. Za prihodnje sejanje ogršice se naj
njive pripravljajo.

Na senokošah. Na pokošene senokoše se mora
marljivo voda napeljavati.

Pri ulnjaku. Roji, ki se proti koncu tega meseca spu-
ščajjo, nimajo velike vrednosti, zato je bolje, če se rojenje
celo brani. Prenašajo se bčele v kraje, ker najdejo več
paše. Prepolni panje se morajo podložiti.

Pri ribnikih. Ribniki se morajo iztrebiti, in če je
velika vročina, se mora črstva voda v nje napeljati.

V logu. Strugice se morajo iztrebiti in če je potreba
nove napraviti. Drevesni kebri in črvi se morajo pokončevati,
drevesnice zalivati. — Smola se naj dela.

Lo v. Mlade divje race strelaj in brani polje velike
zverjadi.